

Dubultnumurs maksā Ls 1.50.

Latvijas Sacha Vēstnesis

„LETTLÄNDISCHE
SCHACHZEITUNG“

№ 5/6.

Maijs/Jūnijs

1932.

№ 5/6.

Latvijas

№ 5/6.

Šacha Vēstnesis

Neatkarīgs šacha mēnešraksts.

Redakcija un ekspedīcijā: Ventspili, Tirgoņu ielā № 15.

ABONĒŠANAS MAKSĀ; Latvijā Ls 6.— par pusgadu, uz ārzemēm
1.50 am. dolaru. Atsevišķi numuri Ls 1.20.

Maijs/Jūnijs 1932. g.

Latvijas Šacha Savienības jaunais meistars
M. Feigins.

Berga — Feigina meistarības divcīņa.

Kā jau laikrakstos ziņots, Jelgavas kongresa A. un B. virsturnīru uzvarētāju sīvā cīņā Latvijas šacha meistara nosaukuma dēļ beigusies ar Feigina uzvaru. Ne par velti Latvijas šacha aprindas ar kāpinātu interesi sekoja cīņas gaitai, jo abi sāncensī kopš gadiem pieskaitāmi mūsu izciliem spēkiem, kas kārotiem meistarības lauriem jau dažreiz bija tuvu jo tuvu.

Viņa šacha karjera. Vecākais no viņiem — **Teodors Bergs** — dzimis 1901. g. Rīgā. Šacha teoriju mācās pie meistara **Ņimcoviča**, studē Minchene kur vingrinās arī praktiskā spēlē. Kopš 1925. g. pastāvīgi jem dalību šejienes turnīros ar vienmērīgi labiem panākumiem: I. Rīgas meistarības turnīrā otrais (1. Petrovs, 3. Apšenieks; Feigins — pirmo reizi uzstājoties — paliek zemākā vietā), II. Latvijas šacha kongresā 2—3 kopīgi ar Petrovu (kuŗu pieveic skaistuma partijā) aiz Apšenieka (Feigins jau atzīmē I. vietu negodalgoto starpā). Mačā ar meistaruru Apšenieku pārlicinoši uzvar pēdējais (+ 5, — 1, = 4). Ventpils un Liepājas biedribu jubilejas turnīros iegūst 3. resp. 2. vietu (Feigins tanis nepiedalās), bet III. Latvijas šacha kongresā jau spiests atzīt sava sāncensša pārākumu. 1925./26. g. Breslavas un Vīnes kongresu virsturnīros, neskatoties uz spēcīgo konkurenci, Bergs sekmīgi cīnās un finālā atzīmējās 2—3 vietas. Turpmāk ģārzemēs B. gan vairs neuzstājas (būdams Vācijas pavalstnieks netiek olimpiskajos kandidātos) kādēļ teorijā nepapildinās, lai gan praksē vēl šini gadā gūst spožus panākumus.

Daudz straujāks progress rakstura daugavpilieša **Movšas Feigina** šachista gaitas. Dz. 1908. g. šachu mācās pie S. Grubiņa. Viņa turnīra panākumus dzimtenē jau atzīmējām. Piemetināsim, ka viņa pirmā uzstāšanās Reīnera kafejnicā radīja senzaciju, kad viņš, kā nepazīstams jauneklis, izcīnot dažas vieglas partijas ar meistaruru Mattisonu, guva uzvaru. Turpmākajos gados, sacenšoties tās pašas kafejnīcas turnīros ar meistaruru Apšenieku, Petrovu, Bergu un Elisonu, izveidojas Feigina zolīdais stils un drīz viņš izvēršas par starptautiska mēroga spēku Hamburgas un Prāgas olimpiādēs. Viņa lieliskie sasniegumi (+ 6, — 5 un + 8, — 5) pārsteidz pat

ārzemniekus. Meistarības izcīņā pret Petrovu Feigins, lai gan zaudēja (techniskā kā arī izturības ziņā pretinieks bija pārāks), tomēr kā veikls taktiķis un virtuozs atklātņu pratējs izrādījās visai bīstams. Lietpratēji domā, ka Feigins šini ziņā bija pat noteikti pārāks.

Pirms cīņas. Kas uzvarēs — „Bergs redivivus“, kas š. g. sacīkstēs sasniedza spīdošus rezultātus (+ 17, — 1, = 6), jeb viņa pēdējā laikā mazliet nedrošais sāncensis? Paši meistarības kandidāti sacīkstes dienā viens no otra izvairās, par izredzēm cieš klusu un jūtami nervozē... Feigins atsakās no kārtējās priekšādošanas partijas, tītkārt vieglprātīgais Bergs pat no iemīlota biljarda: klusums pirms vētras valda Reineru kafejnīcā.

Sacīkstes gaita. Vakarā Rīgas šaha kluba telpās liela ļaužu drūzmēšanās, visu starpā redz L. Š. S. prezidentu senatoru J. Balodi, Prof. Dr. Arv. Kalniņu, meistarus Bētiņu un Petrovu u. c., netrūkst arī laikrakstu pārstāvji.

Jāatzīstas, ka taisni sacīkstes pirmā diena bija saistošākā un morāliskā ziņā, varbūt, jau izšķīra mača likteni, jo laimīgais uzvarētājs turpmāk devās cīņā ar divkārtotu sparū, kamēr zaudētājs, šķiet, savu aukstasinību vairs neatguva.

Zemāk sniedzam mača partiju īsu raksturojumu. Pirmajā partijā, sicīliešu atklātnē, Bergs vada baltos kauliņus: pirmais pārsteigums jau klāt: viltīgi Feigins atsakās no iecienītā „drakona varianta“ (pret Petrovu viņam ar to neveicās) un pāriet uz Ševeningas atvīrtienu. Bergs atīstās priekšzīmīgi un drīz uzsāk bīstamo uzbrukumu vājinātajam pretinieka karaļa spārnam. Feigins smalki aizstāvas, piespiež nomainīties, tā ka balto uzbrukums itkā apstājas. Pēc ilgas pārdomas Bergs atrod pareizo turpinājumu — virzīt pēdējo rezervi — dāmas zirdziņu uz melno karaļa cietoksni, bet jau nākošajā vilcienā pielaiž rupju kļūdu — torņu nomainiņu, kas izšķīra partiju par labu pretīniekam. Žēl skaistās partijas! Tālredzīgā Berga nelaime ir tā, ka viņš bieži apdomas laika spaidos neatrod vienkāršāko turpinājumu. Feigins turpretīm izšķīras ātri, noteikti, sarežģītākus manevrus izdara „à tempo.“

Otrā partija — dāmas gambīts — raksturīga ar ātru bandīnieku nomainiņu centrā. Šķiet, Bergam mazs pārākums, bet sitienam seko pretsitiens, Feigins atsvabinās un piedāvā neizšķirtu, ko pieņem.

Trešo partiju (vēlāk piņemts dāmas gambīts) Feigins nospēlēja ļoti vieglprātīgi. Sist vēl otro bandinieku bija pārdroši. Izmantojot šo kļūdu, Bergs ievadīja asu uzbrukumu, tā kā Feiginam jau 28 vilcienā bija jāpadodas.

Ceturto, Brēmiešu, partiju Feigins atklāja ļoti smalki. Pēc dažiem vājākiem vilcieniem Bergs jau pilnīgi apspēlēts; vēl maza nevērība, tad seko negaidīts bandinieka izrāviens ar dažādiem upu draudiem, un partija jau izšķirta. Feiginam raksturīgs asprātīgs noslēgums.

Piektajā partijā Bergs izmēģina roku ar Spāniešu atklātņi, lai ar jau no viduslaikiem pazīstamām torturām nomocītu sīksto pretinieku, bet velti. Mazs balto pārsvars nav realizējams, un partija beidzas neizšķirti.

Sestajā partijā (kas līdzinās otrai) Feiginam izdodas pretinieku pārsteigt jau pašā atklātņē, lietojot Tartakovera jauninājumu Tbl! un izmantojot līdz uzvarai iegūto pārsvaru.

Septītā partija — Karo Kann atklātne. Feigins izvēlas Nimcoviča ieteikto pretuzbrukumu un atļauj izolēt d. bandinieku. Bergs forsē „dāmu nomaiņu un šķiet nu reiz varēs rādīt savu prasmi galotnēs, bet... ļaunais Feigins to „apšmauc“ ar negaidītu upu kombināciju! Sekojošā nevienādas krāsas laidņu galotnē baltie velti cenšas panākt vairāk par neizšķirtu.

Astoto un pēdējo partiju Feigins atklāj līdzīgi 2. un 6. partijai, spēlē šoreiz tīri pozicionēli, korrekti, bet ļoti spēcīgi. Nelīdz vairs bandinieka upuris — melno armija drīz pilnīgi saspiesta un pie 46. vilciena tai nežēlīgās blokades žņaugos jāpadodas.

Laimīgais uzvarētājs, entuziastu apsveikts, izteicās: „Sacikstei teoretiskajā ziņā esmu pamatīgi gatavojies un, šķiet, tik labi nespēlēju pat Hamburgā un Prāgā. Sevišķi priecājos ka uzvaru panācu ar tādu pašu rezultātu, ar kādu pērn mani pieveica Petrovs.“

Nākotnes izredzes. „Mēs nespēlējam vājāk par amerikāņi Keždeni, tikai trūkst vajadzīgās rutinas. Zēl, ka Latvijā šaha meistaram tik grūti atrast piemērotu darba lauku.“ Šie jauna meistara vārdi nav pārspilēti, bet zināmā mērā izsaka Latvijas šaha meistarū domas...

Un tiesām izņemot Mattisonu un agrāko rīdzinieku, lielmeistaru Nimcoviču, nevienam no mūsu meistariem vēl nav bijusi izdevība sacensties kādā starptautiskā meistarturnīrā, lai gan olimpiskās ciņās, bez jebkādas sagatavo-

šanās un visgrūtākajos apstākļos tie panākuši uzvaras 25 valšku sacīkstēs.

Jautājums sasāpējis, jo jāņem vērā, kā šini gadā sakārā ar vispasaules saimnieciskajām grūtībām olimpiade nav paredzama un pašreiz vēl nezinām, kad un kur nākošā vispār notiks. Lai neatkārtotos tādi gadījumi, ka izredzēm bagati jauni talanti apstākļu spiesti atmet nepateicīgājam šaha mākslai ar roku, turpmāk jāveic Latvijas Šaha Savienībai svarīgs uzdevums: jācenšas nodibināt ciešāku kontaktu ar Vidus- un Vakareiropas šaha centriem, jo pēdējo 6 gadu „kontingentu“ sistēma, nezaicinot Latvijā nevienu ievērojamu ārzemes meistarū, nekādā ziņā nav turpināma. Tādēļ 1) lai ikgadus sarīkojam Rīgas un evtl. arī Vislatvijas čempionatu; 2) pieaicinām uz tādiem resp. uz divcīņām mūsu kaimiņu — leišu meistarū Machtu un Mikenasu un 3) pats galvenais — 1934. g. rīkojot II. Baltijas kongresu Rīgā (varbūt pat ar Zviēdrijas un Somijas piedalīšanos) centisimies pēc labākas iespējas atmaksāt ārzemniekiem baudīto viesmīlību.

Cerams, ka neliegs savus pabalstus arī Valsts un sabiedrības vadošas personas un ja, nākošo sezonu beidzot, visi „eksterni“, „viesi“, „novērotāji“ un „interesenti“ organizēsies vienotā L. Š. Savienības frontē, tad šo mērķi noteikti izvedīsim.

Lai top! Lai cienījam Latvijas šaha censoņus nevis vārdiem, bet darbiem.

Rīgā, 15. jūnijā 1932. g.

E. Gīze.

M. Feigin—Meister des Lettländischen Schachbundes

Feigin oder Berg? Wer wird siegen?

Diese Frage hat die Gemüter der lettländischen Schachfreunde mehrere Wochen lang bewegt. Jeder der beiden Matadoren hatte seine Anhänger, es ist oft heiss wegen des Ausgangs gestritten worden, aber doch gab es nur wenige, die sich getrauten, den Ausgang des Kampfes strikt vorauszusagen. Fast will es uns jedoch scheinen, als ob nach Ansicht der Mehrheit-Berg die grösseren Aussichten hatte, das Rennen zu machen.

Es kam aber anders. Feigin schlug seinen Gegner überzeugend mit 4,—1,=3 und bewies seine taktischen und strategischen Fähigkeiten im Wettkampf auf das bes-

te. Es mag sein, dass Berg während des Matches indisponiert gewesen ist, hat er doch auch theoretisch gewonnene Partien (z. B. die erste und siebente) nur zum Remis führen können oder gar noch verloren, das schmälert aber keinenfalls den wohlverdienten Erfolg des neuen Meisters.

- Feigin ist 1908 im Städtchen Griwa geboren und genoss seine erste schachliche Ausbildung in Dünaburg bei S. Grubin und Dr. N. Katalymow. Grosses Aufsehen erregte er 1926 in Riga, als er im Schachkafè Reiner, als gänzlich unbekannter Jüngling, in einer Anzahl leichter Partien gegen Meister Mattison reüssierte. Seitdem hat er im Inland eine ganze Reihe von Erfolgen zu verzeichnen gehabt und hat auch das lettländische Schach auf den olympischen Turnieren zu Hamburg und Prag würdig zu vertreten verstanden.

Wir wünschen dem jungen Meister auch für die Zukunft die allerbesten Erfolge. Wie alle unsere Meister, ist auch Feigin materiell nicht auf Rosen gebettet. Bei einem sorgenfreierem Leben ist er sicher dazu berufen, noch Hervorragendes auf schachlichem Gebiet zu leisten.

Unsere Partien № 22.—25 sind dem Wettkampf entnommen.

Berichtigung.

Im Aufsatz „Zur Fernopposition“ auf Seite 63 unserer Zeitschrift muss es heissen:

Zeile 10. 7. Ke2, Kg6 nicht Kc2.

Zeile 17. 3. Kd1, nicht Kgl.

„Latvijas Šača Vēstneša“

1924./1925. g. iznākušie 3 numuri vēl nelielā skaitā dabujami mūsu kantorī. Cena par komplektu Ls 1.50 ar piesūtišanu.

Partiju nodaļa.

Partija № 22.

Spēlēta Rīgā 17. un 18. aprīlī kā mača I. partija.

Sicillešu atklātne.

Baltie:		Melnie:	
T. Bergs		M. Feigins	
1. e2—e4	c7—c5	8. 0—0	Dd8—c7
2. Zg1—f3	Zb8—c6	9. Zd4—b3	b7—b5
3. d2—d4	c5 : d4	10. a2—a3	Lf8—e7
4. Zf3 : d4	Zg8—f6	11. f2—f4	Lc8—b7
5. Zb1—c3	d7—d6	12. Le2—f3	0—0
6. Lf1—e2	e7—e6	13. g2—g4	. . .
7. Lc1—e3	a7—a6		

Ar šo vilcienu baltie ievada diezgan bīstamu uzbrukumu.

(Hierdurch leitet Weiss einen recht gefährlichen Angriff ein.)

13. . . .	Tf8—d8	15. Lf3--g2	Zd7—b6
14. g4—g5	Zf6—d7		

Melnie atsakās no aizstāvēšanās ar Zf8 un izvēlās agresīvāku spēles turpinājumu.

(Schwarz verzichtet auf die Verteidigung durch Sf8 und wählt eine aggressivere Fortsetzung).

16. Dd1—h5	g7—g6	17. Dh5—h6
------------	-------	------------

Ja tūlīn Dh4, tad balto draudi nebūtu bīstami, jo pēc Tf3 un Th3 notiktu h7—h5.

(Das sofortige Dh4 ist nicht gefährlich, da die Drohung Tf3 und Th3 mit h7—h5 beantwortet werden könnte).

17. . . .	Le7—f8	21. Ta1—e1	Zc6—d4!
18. Dh6—h4	Zb6—c4	22. Zb3 : d4	Db6 : d4
19. Tf1—f3	Zc4 : e3	23. Kg1—h1	Ta8—c8
20. Tf3 : e3	Dc7—b6	24. Te3—d3	Dd4—h8

Labāk (Besser) Dg7.

25. Tel—d1	Tc8—c4	27. Kh1 ; g2	d6—d5
26. e4—e5	Lb7 : g2 +		

Tagad drošāki bija spēlēt (Sicherer war) De5 : , 28. fe : , Th4 : , 29. Kg3!, Tc4, 30. ed : , Lg7 ar draudu (mit der Drohung) Lc3 : un melnājiem ir laba spēle (und Schwarz hat ein gutes Spiel).

28. b2—b3	Tc4—c6	30. Td1—d2	. . .
29. Zc3—e4	Tc6 : c2 +		

Še bez šaubām bija labāk spēlēt 30. Kh1. Melnie, par piem. tad nedrīkstētu turpināt ar La3: , jo sekotu 31. Zf6+, Kf8, 32. Tal, Tc1+, 33. Tc1: , Lc1: , 34. Tc3 ar spēcīgu uzbrukumu, draudot Dh6+ u. t. t.

30.		Tc2: d2+	45.	f4: g5	Dg6—f5+
31.	Td3: d2	Lf8—e7	46.	Kf2—e2	Df5: e5+
32.	Ze4—f6+	Le7: f6	47.	Ke2—f3	De5—f5+
33.	g5: f6	h7—h5	48.	Kf3—e2	Df5—e4+
34.	Td2—c2	Dh8—h6	49.	Ke2—f2	De4—h4+
35.	Kg2—f3	Dh6—f8	50.	Kf2—f3	Dh4—h3+
36.	b3—b4	Td8—c8	51.	Kf3—e2	Dh3: h2+
37.	Dh4—f2	Tc8—c4	52.	Ke2—e3	Dh2—e5+
38.	Tc2: c4	d5: c4	53.	Ke3—f3	De5—f5+
39.	Dd2—d4	Df8—a8+	54.	Kf3—e2	Df5—g6
40.	Kf3—e3	Da8—d5	55.	Ke2—f3	c4—c3
41.	Dd4—a7	Dd5—d3+	56.	Df8—c8	Dg6—d3+
42.	Ke3—f2	g6—g5!	57.	Kf3—f2	c3—c2
43.	Da7—b8+	Kg8—h7	58.	Dc8—f8	Dd3—g6
44.	Db8—f8	Dd3—g6	Baltie padevās (Weiss gibt auf)		

Red. piezīme:

Mums šķiet, ka spēlējot 41) Dd5: ed: 42. Kd4 baltie varēja panākt neizšķirtu, jo melniem — neskatoties uz 2 savienotiem brīvbandiniekiem nav iespējams pārraut baltu fronti.

Anmerkung d. Redaktion: Unserer Meinung nach konnte Weiss mit 41. Dd5: ein sicheres Remis erzielen, da Schwarz scheinbar trotz der beiden verbundenen Freibauern nicht gewinnen kann.

Partija № 23.

Spēlēta Rīgā 20. aprīlī kā mača II. partija.

Atraidīts dāmas gambīts.

Baltie:		Melnie:			
T. Bergs		M. Feigins			
1.	d2—d4	d7—d5	10.	Zf3—e5	Dd8: d4
2.	Zg1—f3	Zg8—f6	11.	Ta1—d1	Dd4—b6
3.	c2—c4	c7—c6	12.	Lf1—e2	Th8—g8
4.	Zb1—c3	e7—e6	13.	0—0	Zb8—d7
5.	Lc1—g5	h7—h6	14.	Ze5: d7	Lc8: d7
6.	Lg5—h4	d5: c4	15.	Lg3—h4	Lf8—e7
7.	e2—e4	g7—g5	16.	e4—e5	Zf6—d5
8.	Lh4—g3	b7—b5	17.	Dc2—h7	Tg8—f8
9.	Dd1—c2	g5—g4	18.	Lg5: e7	Zd5: e7

19.	Zc3—e4	0—0—0	24.	Zf7—g5+	Kc7—b8
20.	Ze4—d6+	Kc8—c7	25.	Zg5 : e6	Tf8—e8
21.	Zd6 : f7	Td8—a8	26.	Dh7—d7	Te8—c8
22.	Le2 : g4	Ze7—d5	27.	Dd7—d6+	Zd5—c7
23.	Lg4 : e6	Ld7 : e6	28.	Ze6—c5	Melnie pa- devās.

15. . . . Le7, laikam ir izšķirošā kļūda; spēlēt vajadzēja 15. . . . Tg6.

(15. . . . Le7 scheint der entscheidende Fehler zu sein; statt dessen musste Tg6 geschehen). „Atpūta“.

Partija № 24.

Spēlēta Rīgā, 22. aprīli kā mača IV. partija.

Brēmenes atklātne.

Baltie :
M. Feigins

Melnie :
T. Bergs

1.	c2—c4	e7—e5	4.	Lf1—g2	Lf8—g7
2.	Zb1—c3	Zb8—c6	5.	e2—e3	Zg8—e7
3.	g2—g3	g7—g6			

Šinī vietā mums patiktu 5) . . . f5 ar sekošo Zf6, jo šē melnājam zirdziņam ir labākas izredzes nekā uz e7. (Stärker war unserer Meinung nach 5. . . f5 nebst Sf6).

6.	Zg1—e2	d7—d6	8.	Zc3—d5	f7—f5
7.	0—0	0—0	9.	d2—d3	Lc8—d7

Tempa zaudējums. Labāk tūlīņ Le6.

(Ein Tempoverlust. Sofort Le6 war stärker).

10. Ta1—b1 Kg8—h8

Šis gājiens melnājiem vēlāk ir liktenīgs, jo baltie ar b4 atņem viņiem iespēju spēlēt Ze7—g8—f6.

(Dieser Zug wird später f. Schwarz verhängnisvoll, da Weiss ihm mit b4 die Möglichkeit nimmt Se7—g8—f6 zu ziehen).

11.	b2—b4	Ze7 : d5	13.	b4—b5	Zc6—e7
12.	Lg2 : d5	Ta8—b8	14.	Ld5—g2	c7—c6

Vājina pozīciju. Labāks turpinājums bija Zg8 ar nodomu pārvest virdziņu uz f6.

(Dies schwächt die Position d. Schwarzen. Besser war Sg8 mit d. Absicht Sf6).

15.	a2—a4	Ld7—e6	16.	Lc1—a3	Dd8—d7
- Labāk (Besser) Dc7.

17.	Dd1—c2	Tf8—c8	20.	La3—b2	Tc8—d8
18.	Tf1—d1	d6—d5	21.	f2—f4!	. . .
19.	Dc2—b3	c6—c5			

Baltie uzsāk nopietnu uzbrukumu, pret kuŗu grūti aizstāvēties.

(Weiss leitet hiermit einen nachhaltiger Angriff ein, gegen den die Verteidigung schwierig ist).

21. . . . Dd7—c7   23. d3 : c4   Lg7 : e5
22. f4 : e5   d5 : c4

Tas dod baltājiem iespēju ar skaistu kombināciju drīz vien panākt uzvaru. Vai šie melnie vēl vispār varēja sekmīgi aizstāvēties? Uz 23. . . . g5, lai aizkavētu Zf4, sekotu 24. Ld5 un melnie nedrīkstētu laidni sist cd : un d6 dēļ.

(Hierdurch bekommt Weiss die Möglichkeit, durch eine schöne Kombination der Partie ein jähes Ende zu bereiten, es ist aber eine Frage, ob Schwarz überhaupt noch genügende Verteidigungsmittel besitzt. Auf 23. . . . g5 z. B. [um Sf4 zu verhindern] würde 24. Ld5 folgen und der Läufer kann wegen cd : nebst d6 nicht geschlagen werden).

24. Td1 : d8+   Tb8 : d8   25. b5—b6 !!   Dc7—d6

Uz 25) . . . ab : sekotu 26. Db6 : ! (apdraudot melno dāmu un laidni e6) Td1+, 27. Kf2 u. t. t.

26. b6 : a7   Ze7—c6   28. Lb2 : e5+   Dd6 : e5
27. Lg2 : c6   b7 : c6   29. Db3—c3   Melnie padēvās.

„Latvis“.

Partija № 25.

Spēlēta Rīgā 26. aprīli 1932. g., kā mača VI partija.

Atraidīts dāmas dambīts.

Baltie :
M. Feigins

Melnie :
T. Bergs

1.	d2—d4	d7—d5	6.	c4 : d5	e6 : d5
2.	c2—c4	c7—c6	7.	e2—e3	Lf8—e7
3.	Zg1—f3	Zg8—f6	8.	Dd1—c2	0—0
4.	Zb1—c3	e7—e6	9.	Lf1—d3	Tf8—e8
5.	L9—g5	Zb8—d7	10.	0—0	Zd7—f8

Līdz šim atklātne līdzinās mača II part.

11. Ta1—b1!

Draudot (Mit der Drohung) b2—b4—b5

11.	. . . .	Zf6—e4	14.	f2—f3!	Zc4 : c3
12.	Lg5—f4	f7—f5	15.	b2 : c3	Ld6 : e5
13.	Zf3—e5	Le7—d6	16.	Lf4 : e5	Zf8—g6

Melnie cer atsvabināties upurējot bandinieku
(Schwarz hofft, sich durch ein Bauernopfer befreien zu können)

17.	Ld3 : f5	Zg6 : e5	20.	Tf1—e1	Dd8—e7
18.	Lf5 : h7+	Kg8—h8	21.	Lh7—g6!	Lc8—d7.
19.	d4 : e5	Te8 : e5			
	(Te3 : ?, Df2!)				
22.	Dc2—f2	b7—b6	24.	f4—f5	Te6—d6
23.	f3—f4!	Te5—e6	25.	Tb1—b4	. . .

Ari Dg3! bija labs turpinājums (Auch Dg3 war eine gute Fortsetzung)

25.	. . . .	Ld7—e8	29.	f5 : g6 ep.	Kh8—g7
26.	Tb4—h4+	Kh8—g8	30.	Dg3—f4	De7—f8
27.	Lg6—h7+	Kg8—h4	31.	Df4—h6+	Melnie padēvās.
28.	Df2—g3	g7—g5			

Piezīmes E. Gizes.

Partija № 26.

Spēlēta Rīgā, 2. janvārī 1926. g. lielmeistara Rēti zīmultanspēlē, reizē ar 35 citām partijām.

Franču atklātne.

Baltie :		Melnie :			
R. Rēti		Vltn. R. Kalniņš.			
1.	e2—e4	e7—e6	6.	Lg5 : f6	Lb4 : c3+
2.	d2—d4	d7—d5	7.	b2 : c3	g7 : f6
3.	Zb1—c3	Zg8—f6	8.	Dd1—d2	b7—b6
4.	Lc1—g5	Lf8—b4	9.	c3—c4?	. . . .
5.	e4 : d5	Dd8 : d5			

Šis vilciens zaudē partiju : punkta d4 vājināšana melniem dod vēlāk šausmīgus tempus.

(Der Verlustzug : die Schwächung des Punktes d4 gibt d. Schwarzen Gelegenheit zu entscheidenden Tempogewinnen).

9.	. . . .	Dd5—e4+	11.	f2—f3	De4—h4+
10.	Zg1—e2	Lc8—b7	12.	Ze2—g3	Th8—g8!

Pirmos 12 vilcienus abi partneri nospēlēja à tempo.
(Die ersten 12 Züge absolvierten beide Partner à tempo).

13.	Dd2—f2	Zb8—c6	15.	Zg3—e4	Dh4—h6!
14.	c2—c3	0—0—0			

Aizkavējot 0—0—0.

(Verhindert die lange Rochade).

16. g2—g3 f6—f5 18. Lf1—g2 f5—f4!
 17. Ze4—d2 Zc6—a5!

Aizkavējot, atsvabinošo f3—f4.

(Verhindert d. befreienden Vorstoss f3—f4).

19. g5—g4 Dh6—g6!

Ar diviem draudiem: Dc2 un Dd3. Abus baltie nevar aizkavēt, tapēc viņu partija sabrūk. Melnie izveda partiju ar ļoti labu pozīcijas izpratni.

(Beiden entstandenen Drohungen Dc2 und Dd3 kann Weiss nicht begegnen. Schwarz hat die Partie mit feinem Positionsgefühl durchgeführt).

20. Lg2—f1 Dg6—c2 Baltie padevās.

Piezīmes Fr. Apšenieka.

Latvijas šacha turnīri.

Šacha spēli Latvijā piekopj plašos apmēros. Pa daļai šī parādība izskaidrojama ar to, ka jau pirms kara izvirzījušies šachisti un sasniegtie panākumi vienkārši pārgājuši Latvijas šacha dzīvē. Bet nav arī noliedzams, ka Latvijas šacha savienība ļoti daudz darījusi, lai organizētu jau esošos, pa daļai izklaidētos spēkus un lai modinātu arī plašākās aprindās interesi par šo skaisto spēli. Starp citu sarīko dažādas sacīkstes, no kurām izcilu ievēribu pelna pirmkārt Latvijas kongresu virsturnīri un otrkārt Rīgas meistarības turnīri, kā arī Ventspils šacha biedrības sarīkotā meistarības sacīkste.

Šogad notikušas divas šādas izcilus sacīkstes: martā Rīgas meistarības turnīrs un aprīļa beigās Jelgavas kongresa virsturnīrs. Salīdzinot šos abus turnīrus, mums jākonstatē, ka lielāko interesi šacha mākslā tomēr modinājis Rīgas meistarības turnīrs, kurā piedalījās gandrīz visi labākie spēki, neizslēdzot jau esošos meistarus, kamēr, par sevi diezgan ievērojamā, Jelgavas virsturnīra vājā pusē bija tā, ka tajā šie meistari nepiedalījās. Tas modina dažas pārdomas un nevilus paceļās jautājums, vai šī ziņā nebūtu vajadzīga kāda reforma?

Ka zināms, agrākos Baltijas turnīros meistarus no piedalīšanas neizslēdza. Viņos varēja ņemt daļību arī tie šachisti, kas jau agrākos turnīros bija ņēmuši pirmo godalgu. Šim apstāklim piešķirama nopietna nozīme tani ziņā, ka turnīra dalībnieks, apzinādamies, ka tam jācīņās pret istiem meistariem, spēlēs ar lielāku sparību un sajūsmu nekā cīnoties ar mazāk spēcīgiem pretiniekiem. Lidz ar

to spēlētās partijas būs vairāk pārdomātas un tamdēļ vērtīgākas un ātrāk izaugs un nostiprināsies jaunās paaudzes istie talanti. Iebildumam, ka pielaižot ciņā pastāvošos meistaros, iegūt jaunākiem spēkiem meistara tituli būs pārāk grūti, — būtu tikai relatīva nozīme. Nav jāaizmirst, ka jauni patiesi talanti šacha. tāpat kā mākslā un zinatnē, rodas ne visai bieži, bet ja reiz pēc ilgāka laika tāds talants izpeld, tad nemaz nav izslēgts, ka viņš sasniedzot iepriekš zināmu rutīnu, varēs gūt uzvaru meistarības turnīrā piedalīties arī meistariem. Tāds tad arī katrā ziņā jāuzskata par istu meistaru un tādi Latvijai ir sevišķi vajadzīgi, lai to vajadzības gadījumā ar godu aizstāvētu. Mazāks skalts tādu meistaros mums jau ir, bet jaunu iegūsim tikai tad, ja sprauštāis mērķis būs sasniedzams ne pārāk viegli, kas drīz vien varētu notikt, ja mēs ik pēc 2 vai pat pēc viena gada, sakarā ar notiekošiem kongresiem izceptu pa vienam jaunam ofīcialam meistaram pastāvošā kārtībā. Bez tam pia tagadējās kārtības mūsu līdzšinejie meistari lielā mērā izņemti no apgrozības, kas mūsu ša cham par labu nenāk. Tamdēļ viņi būtu vairāk izmantojami.

Aiz augšā minētiem iemesliem mans priekšlikums būtu tāds, ka sanākot Latvijas kārtējiem kongresiem galvenā vēriba būtu piegriezama Vislatvijas meistarības turnīru sarīkošanai pēc agrāko Baltijas kongresu parauga un tikai otrā vietā būtu jāriko virsturnīri pēc Latvijas pastāvēšanas laikā notikušo kongresu metodes. Pēc manas pārliecības, tas Latvijas šacha lietā varētu tikai nākt par labu.

K. Bētiņš.

Red. piezīme: Kas attiecas uz meistariem, tad Bētiņa kģm gan nav taisnība. Tikai IV Baltijas šacha kongresā Rīgā 1907. g. delegātu sapulce nolēma turpmāk piešķirt galvena turnīra uzvarētājam Baltijas šacha savienības meistaros tituli. IV kongresā uzvarēja Rozenkrancs, bet V kongresā Liepajā 1911. g. Arvids Kubbels. Abi viņi turpmakos turnīros vairs nepiedalījās.

Юпитер, ты сердишься . . .

Der Bürger Iljin ist über meinen „offenen Brief“ verärgert, dermassen verärgert, dass er in der № 9 d. „Schachmaty w. S. S. S. R.“ eine ganze Tyrade von „Schmeicheleien“ auf mich loslässt.

Ich halte es nicht für erforderlich, auf alle kleinen Gehässigkeiten in Iljins Aufsatz einzugehen, sondern will so kurz wie möglich die Angelegenheit ein für allemal festlegen.

Dass er gegen Strasding einen Wettkampf mit $+ 1, - 4, = 1$ unbeendet abbrach, (d. Kampf ging auf 5 Gewinnpartien, so dass d. Ausgang wohl kaum irgendwelche Zweifel herausfordern dürfte), gibt Iljin zu, er weigert sich aber entschieden, Strasding als den damals stärksten Spieler Libaus anzuerkennen. Diese Weigerung motiviert er damit, dass er in Libau einen Schachspieler namens Tiedemann nicht gekannt habe und dass ein solcher auch an dem Libauer Championat nicht teilgenommen hat. Damit meint er wohl, dass ich — als Nichtlibauer — kein Recht habe, in dieser Angelegenheit ein Urteil abzugeben, sondern einzig und allein seinen Worten Glauben schenken muss.

Nun, Bürger Iljin, Sie gestatten wohl, dass ich diese Ihre Ansicht als ganz paradox und unlogisch hinstelle. Alle bedeutenden lettländischen Schachspieler sind mit meinem Urteil über Strasding gewiss vollkommen solidarisch und wir sind nun einmal so bockig, dass wir uns eine fremde, falsche Meinung nicht aufzwingen lassen, sogar dann nicht, wenn sie von „irgend einem“ Meister Iljin ausgesprochen wird. Dass Sie aber überhaupt an Mangel an Logik leiden, Bürger Iljin, ist für viele nichts Neues, hat Ihnen doch Ihre eigene Presse (u. a. die „64“) des öfteren Mangel an logischem Denken vorgeworfen. Woher sollten Sie denn gerade mir gegenüber plötzlich „erleuchtet“ worden sein?!

Anlässlich des Libauer Jubiläumsturniers 1930 habe ich auch den Herren Pokrowski u. Landau Ihr Büchlein gezeigt; der eine hatte für das Kapitel „Riga und Libau“ nur ein erstauntes Kopfschütteln, während der andere

seiner Empörung in Ausdrücken Luft machte, die ich nicht wiederholen möchte. Wie mögen die beiden Herren aber ihre Köpfe geschüttelt haben, wenn Ihnen die № 9 d. „Schachmaty w. S. S. S. R.“ zu Gesicht genommen sein sollte.

Weiter schreiben Sie, dass Sie gegen K. Behting nicht ein, sondern 3 Matches zu 2 Partien gespielt und je eine Partie aus 2 Matches verloren haben. Die übrigen Partien seien unbeendet geblieben, da beide Partner des Spiels müde geworden waren und dasselbe schliesslich von selbst ein Ende nahm, indem auf ein Schreiben keine Antwort mehr eintraf und die Züge auch nicht wiederholt wurden.

Bürger Iljin! Ich weiss nicht, wie Sie es in dieser Sache halten, aber von Altmeister Behting ist noch kein Fall bekannt, wo er eine Partie abgebrochen hätte, weil er nicht mehr antworten wollte. Behtings ausserordentliche Korrektheit ist bei uns im Lande direkt sprichwörtlich geworden. Daher werden Sie wohl derjenige gewesen sein, der aus „Müdigkeit“ nicht weiter spielte.

Dass Sie mit Behting 6 Partien begannen, war mir wohl bekannt; Sie müssen schon verzeihen, wenn ich Ihre Matches folgendermassen darstelle:

▲	F. Strading	+ 5, - 1, = 1
▲	F. Behting	+ 6, - 0

denn das juristische Recht dazu hätte ich doch wohl sicher.

Widerlegt haben Sie mich also nirgends, Bürger Iljin, sonder nur die übliche Demagogie getrieben, besonders indem Sie mir zum Schluss Feindseligkeit gegen Sie und dadurch auch gegen das ganze sowjetrussische Schach zuzuschreiben suchen.

Bürger Iljin! Wenn Sie sich mit dem sowjetrussischen Schach identifizieren wollen, so ist das eine Anmassung sondergleichen! Wie hoch ich das sowjetrussische Schach und seine Organisation schätze, das können Sie mit Ihrem „Verstand“ garnicht begreifen. Ich weiss nicht, ob es viele so glühende Bewunderer des sowjetrusischen Schachs gibt, wie ich einer bin.

Ich schätze sogar Sie selbst, als Schachspieler, höher als Sie denken. Diese Achtung kann ich Ihnen als Menschen, aber nicht entgegenbringen, denn Ihr Büchlein ist nicht ehrlich geschrieben.

Da hilft auch nichts, wenn Sie mir ein nachlässiges Lesen Ihren Memoiren vorwerfen. Ich hätte übersehen, dass Sie im Vorwort davon sprechen, dass Sie nur die wichtigsten Etappen Ihrer Schachlaufbahn haben berücksichtigen wollen. Sie haben aber wörtlich geschrieben:

„Natürlich halte ich mich nur an den wichtigsten Etappen auf oder richtiger an denjenigen Etappen, die ich für mich als die allerwichtigsten halte.“ —
und da liegt der Hund begraben. Wenn Sie gegen Pokrowski und Landau gewinnen, so halten Sie das für wichtig; verlieren Sie dagegen gegen Strading und Behting, so messen Sie dem keinerlei Bedeutung bei.

Das mag für Sie vielleicht eine Rechtfertigung sein, aber für keinen anderen und ausserdem ist es nicht ehrlich . . .

In Ihrem Innern sind Sie gewiss mit mir einverstanden, aber Sie wollen das nicht eingestehn und ich verstehe es sehr gut, dass diese Erkenntnis Ihnen unangenehm sein muss und Sie ärgert. Ärgert sie Sie aber, so ziehe ich das Resumè in Ihrer Muttersprache:

„Юпитер, ты сердишься, значит ты неправ!“

(Du ärgerst Dich, Jupiter, somit bist Du im Unrecht)

Otto Tiedemann.

Fr. Barona.

Visjaunākā pamācība šacha spēlē.

(Turpinājums un beigas)

Otrā daļa.

Ceļš uz meistarību.

§ 3. Par šachošanu

Vienkāršo šachu var tikpat vienkārši ignorēt, atsegto — aizsegt ar roku, ja nav citas izjas, bet piedubultšacha gan karalim vajag gribot negribot šmukt prom. Tāpat var mēģināt lietot šo paņēmienu pie mata; varbūt, ka pretinieks to neievēro. Pret mūžīgo šachu, ja ir pašam vinnēts stāvoklis, vajaga lietot sekošo triku: „Draugs mīlais, beidzat taču gurķoties, Jums taču ir labas izredzes uzvarēt!”

§ 4. Pats.

Patu dabūt ir pagodinoši, bet patu iedot — liela blamāža. Tāpēc uzmanību pret patu!

§ 5. Nomaina.

Nomainot šachistam jāliek spīdēt saviem veikaliskiem talantiem! Vienmēr ar profitu! Ja ne ar labu, tad ar ļaunu. Ja ne ar godu, tad ar viltu. Daudzi pielieto ap-roces pogu kā makšķeres āķi.

§ 6. Vēl par bandiniekiem.

Dubultbandiniekus atdubultot ar roku ir riskanti: kādreiz pretinieks var pamanīt. Tāpat savienotus šādā veidā pataisīt par atšķirtiem, jeb otrādi — nav ieteicams. Ar atpakaļ palikušu bandinieku var rīkoties kā ar pulksteņa rādītāju: pavelk uz priekšu. Pret brīvbandiniekiem pat man nav zāļu.

§ 7. „En prise“

No „en prise“ — stāvokļa neērtībām glābj frāze: „Pardon, to es nebiju ievērojis!”

§ 8. Upurēšana.

Vistālāki tiek upurējot zilā gaisā: gan jau kautkas pajuks.

§ 9. Gambits.

Gambits ir šacha legalizets huliganisms: pretiniekam bez soda aizliek kāju priekšā, lai viņš kluptu. Daži gambitus lepni noraida, bet daži laimīgi pieņem, gluži tā, kā jaunas un vecas meitas bildinājumus.

§ 10. Tempo.

Tempo nozīmei piešķir pārāk lielu vērtību. Man šķiet, ka šacha vilciens nav dzelzceļa vilciens, kurū var kādreiz nokavēt, tāpēc viens tempo šurp — turp nespēlē nekādu lomu, kā Svauksta kungam: „Fünf Kopeken so oder so!“

§ 11. Vilciena spaidi.

Pret tiem vajaga noteikti protestēt, pieprasot, lai pretinieks šos spaidus atceļ, jo Jums taču tāda paša rīcības brīvība, kā viņam.

§ 12. Notācija.

Jo nesaprotamāki, jo labāki, tad vajdzības gadījumā nepietrūks attaisnojošās izrunas.

§ 13. „Piece touchée.“

Vajaga iepriekš svēti noligt ar partneri, cik vilcienus katrā partijā drīkst jemt atpakaļ: tomēr rutīnēti spēlētāji vajadzības gadījumā šo līgumu prot rafinēti laust, attaisnojoties ar jezuitiskām frāzēm.

Trēšā daļa.

Gala vārds.

Miļie šachisti! Ja Jūs burtiski izpildīsiet manus labi domātus padomus, tad visa šacha pasaule turēs Jūs augstā cienā un godā, kā vispusīgi izglītotus un apzinīgus šachistus. Drīz vien Jūs aizsniegsat meistarības kalnus.

Vēlu Jums daudz labu sekmju.

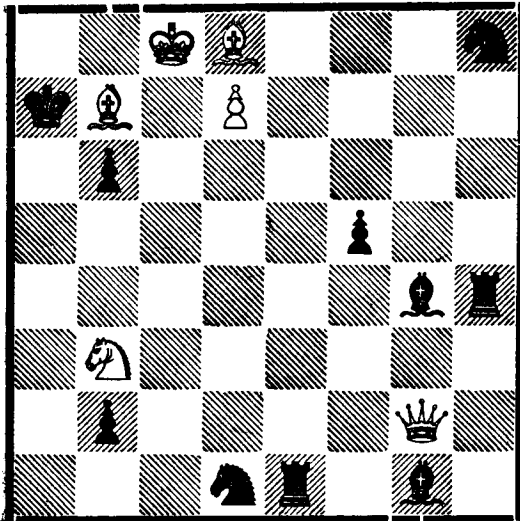
Grāmatu galds.

Öhquist, J.: Schachprobleme. Mit einem Bildnis 1932. Akademische Buchhandlung. Helsingfors. Rmk. 3.—.

Der Verfasser des obigen Buches ist in Finnland als hervorragender Schachspieler bekannt. Sein Buch enthält 127 Probleme nebst Lösungen und gibt ausserdem ein interessantes Bild über das Schachleben in Finnland. Die Aufgaben sind meist leichteren Genres, aber durchweg sehr gefällig. Ausstattung und Druck sind vorzüglich und der Preis des hübschen Buches durchaus wohlfeil.

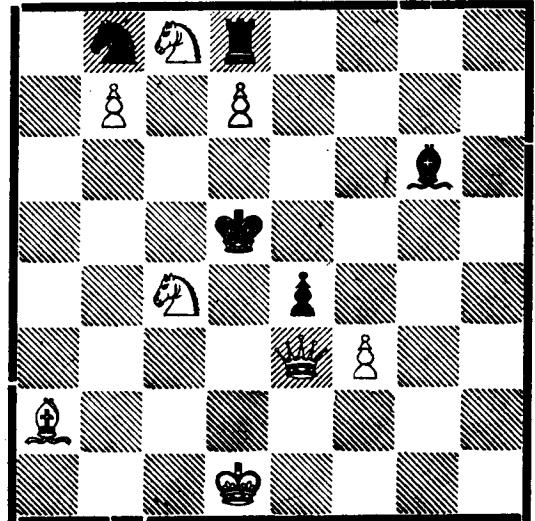
Nachstehend bringen wir 2 Proben.

№ 101 d. Buches

Matt in 3 Zügen.

№ 106 d. Buches

Matt in 3 Zügen.

Uzdevumu nodāļa.

Oekonomie ist keine Formsache, sondern ein Gesetz!

Ich will mit den im Hefte 4 dieser Zeitschrift enthaltenen Ausführungen des Herrn Giese, in welchen er als Autor des einschlägigen Problems dasselbe begreiflicherweise zu verteidigen sucht, mit Worten nicht polemisieren. Nur eins möchte ich betonen: Oekonomie im Problem ist, Herr Giese, keine blosse Formsache, sondern sie ist ein Gesetz, welches jeder Kunst, also auch der Problemkunst in den Grenzen der technischen Möglichkeit eigen ist.

Anstatt weiterer Worte lege ich meine untenstehende Konstruktionstudie zu der Dr. Krämerschen Arbeit der ernst denkenden Schwachwelt vor. Herr Giese hat zum Schluss seiner Ausführungen den Dr. Krämerschen Dreizüger als Prototyp der neudeutschen Richtung bezeichnet. Derselbe hat bei dreifacher Drohung (2. e³—e⁴, 2. f²—f³, 2. f²—f⁴) nur ein einziges Wertspiel 1 . . . . Th7, 2. Df1 (Dr. Palkoska bezeichnet derlei Arbeiten mit Recht als blosse Epigramme), mit unreinem Matte. Meine Konstruktionstudie weist bei Beibehaltung des ideemässigen Probespieles (1. Dd4, Lg2) welches sogar bis zum Mattzuge reicht (2. Sa6, Ld5!), vier Wertspiele

1. b⁴—b⁵, Tg²! 2. Dd⁴
1. . . . ., Sf³! (Liniensperrung) 2. Dc³:
1. . . . ., Sf⁴, 2. Df⁴:
1. . . . ., Tg³ (beliebig) 2. b⁶ (Drohung)

auf und die Matts sind rein (ökonomisch)! Hierbei habe ich noch am weissen Material gespart und auch der weisse König steht nicht beschäftigungslos da.

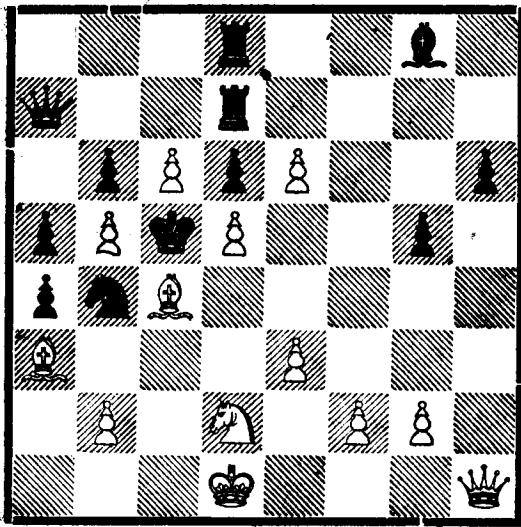
Praha 30/VI 1932; Emil Plesnivý

Dr. A. Kraemer

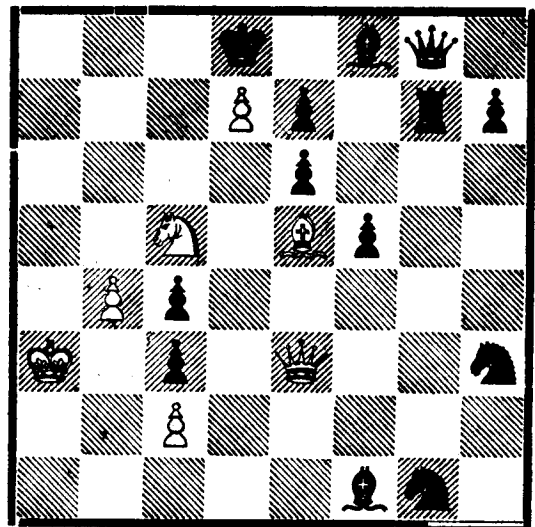
Schweiz. Schachzeitung 1922

Emil Plesnivý

Konstr. Studie—Erstabdruck

Matt in 3 Zügen

Matt in 3 Zügen.

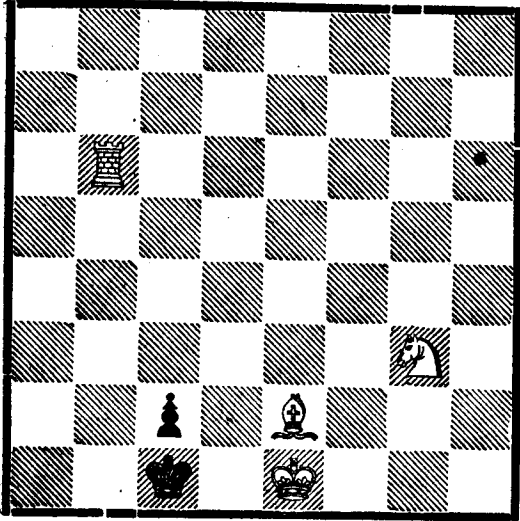
Eine andere Stimme.

Herr B. E. schreibt uns :

„Mit besonderem Interesse habe ich den Artikel „Schöne Form oder ungeschmälerte Idee“ gelesen. Die Ansicht Ihres Mitarbeiters Herrn Giese vermag ich nur voll und ganz zu unterschreiben. Als alter Aufgabenlöser und Komponist nenne ich eine Aufgabe dann schön, wenn sie von beiden Gesichtspunkten als schön zu bezeichnen ist. Nicht immer habe ich eine „schön konstruierte“ Aufgabe vom Standpunkt des Lösers schön finden können und umgekehrt. Beides vereint ergibt erst den richtigen Wert einer Aufgabe, die auch die Freude des Lösers hervorrufen soll. Im übrigen muss man den Grundsatz „de gustibus non est disputandum“ gelten lassen. Eine Abwesung in den Ideen der Aufgaben wird jedem etwas bringen.“

76.

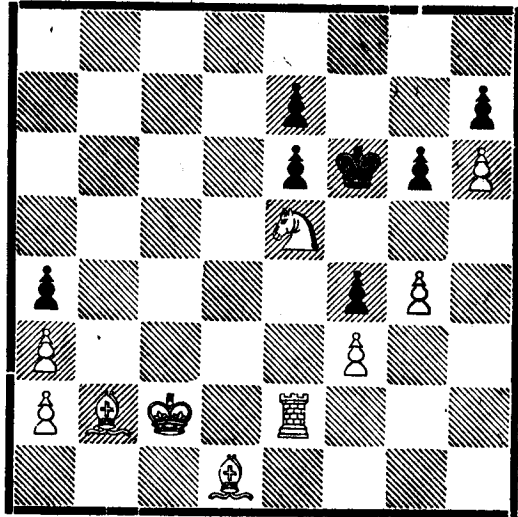
R. Büchner, Erdmannsdorf.
(Pirmpublicējums)

Mats 6 vilcienos.

77.

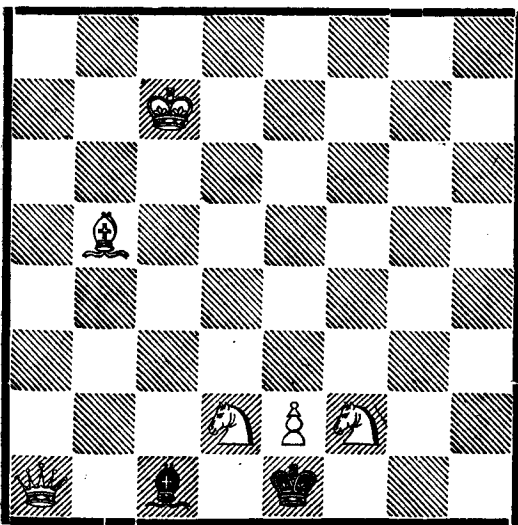
U. Lancia, Messina.
(Pirmpublicējums)

Mats 5 vilcienos.

78.

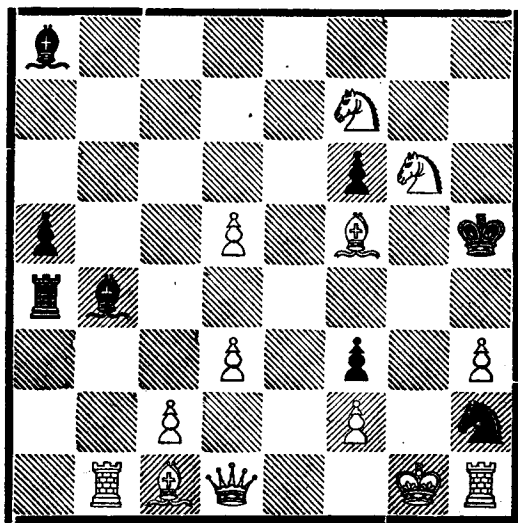
H. Bixi, Wien.
(Pirmpublicējums)

Mats 4 vilcienos.

79.

S. Mühlthaller, München.
(Pirmpublicējums)

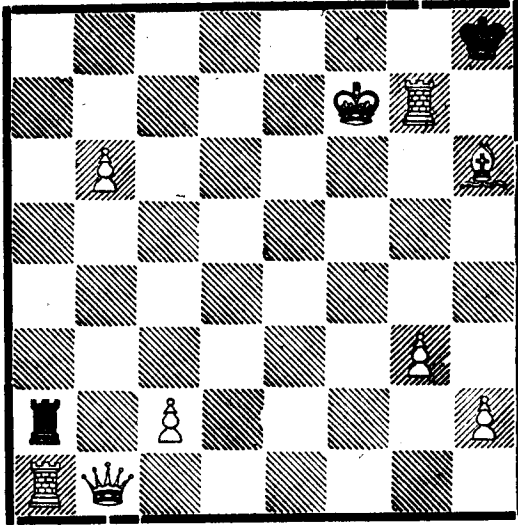

Mats 4 vilcienos.

80.

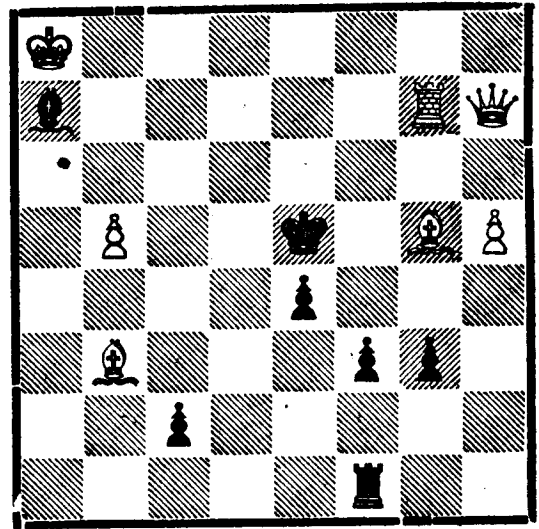
Fr. Apšenieks, Rīga.
(Pirmpublicējums)

Mats 3 vilcienos.

81.

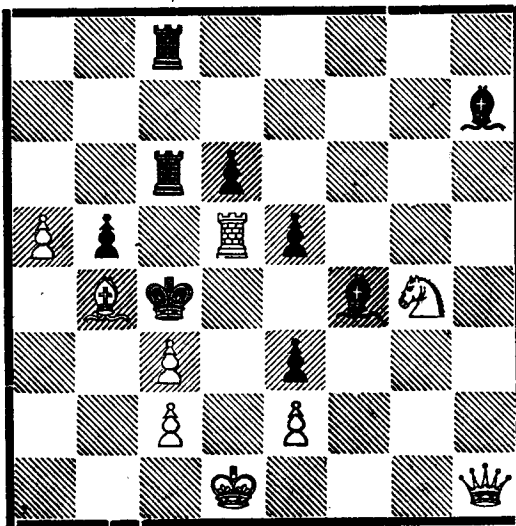
F. Dworak, Bergen.
(Pirmpublicējums)

Mats 3 vilcienos.

82.

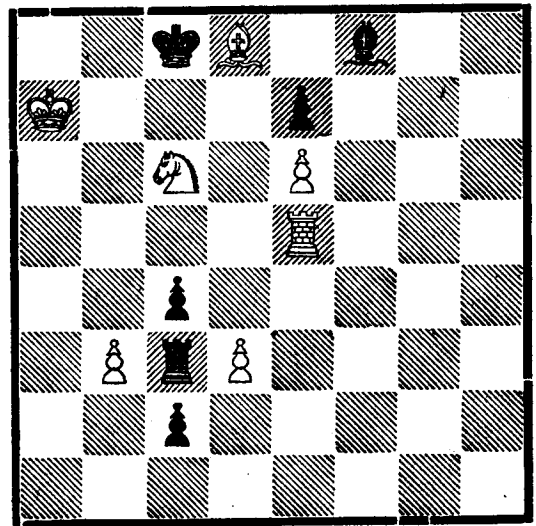
E. Linis, Rīga.
(Pirmpublicējums)

Mats 3 vilcienos.

83.

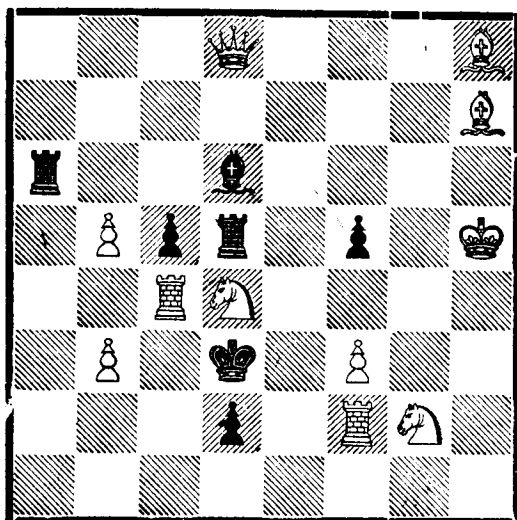
J. Teters & A. Bidegs, Rīga.
(Pirmpublicējums)

Mats 3 vilcienos.

84.

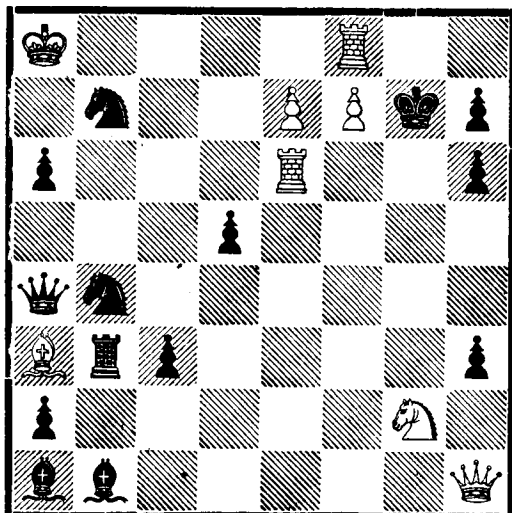
L. Aprò, Miskolc.
(Pirmpublicējums)

Mats 2 vilcienos.

85.

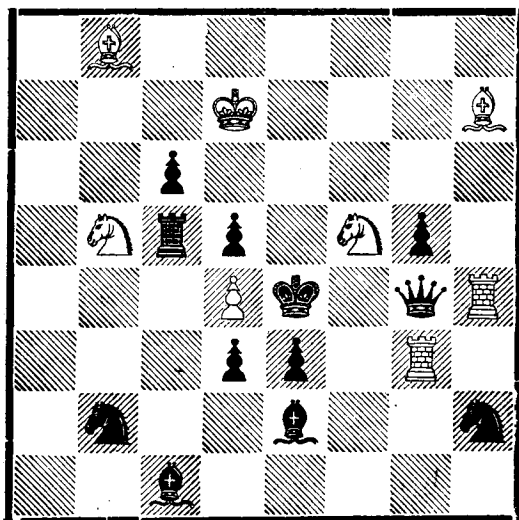
E. Arlamowski, Bochnia.
(Pirmpublicējums)

Mats 2 vilcienos.

86.

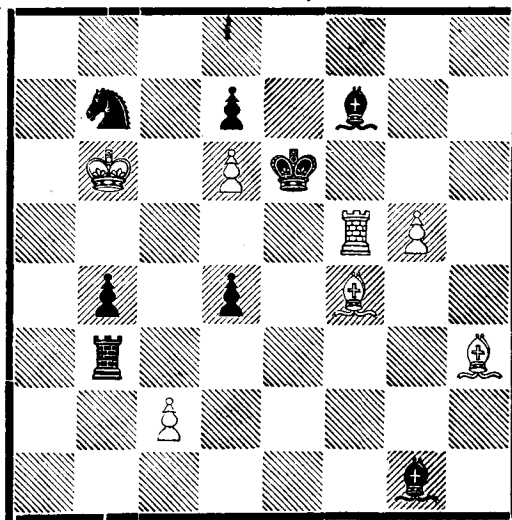
A. Ellermann, Buenos Aires.
(Pirmpublicējums)

Mats 2 vilcienos.

87.

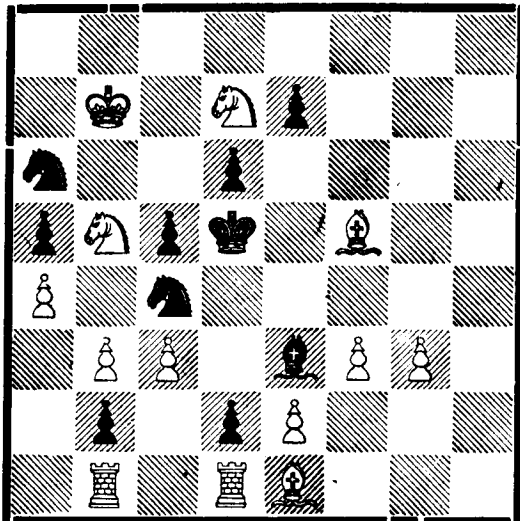
P. & A. Keirans, Rīga.
(Pirmpublicējums)

Mats 2 vilcienos.

88.

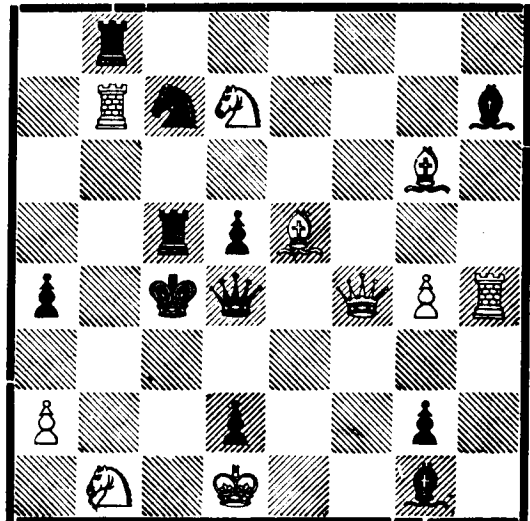
P. Keres, Pärnu.
(Pirmpublicēums)

Mats 2 vilcienos.

89.

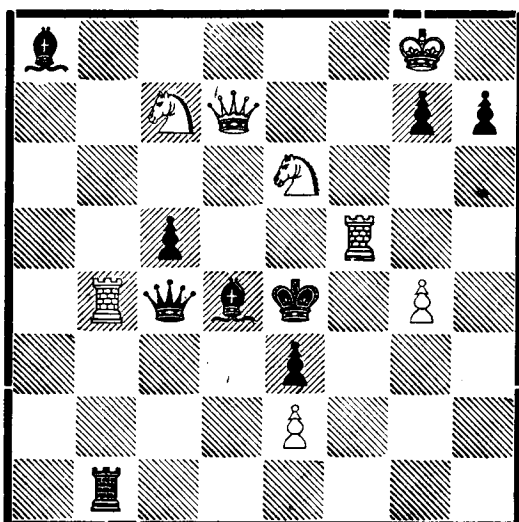
P. Kniest, Bottrop.
(Pirmpublicējums)

Mats 2 vilcienos.

90.

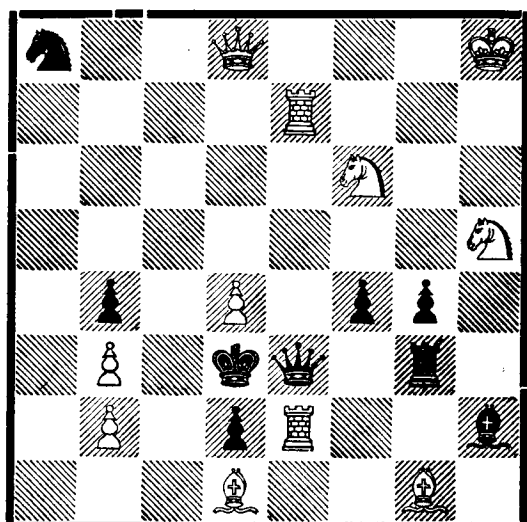
A. Landsmanis, Rīga.
(Pirmpublicējums)

Mats 2 vilcienos.

91.

E. Salardini, Reggio Emilia.
(Pirmpublicējums)

Mats 2 vilcienos.

Visi sūtījumi žurnālam adresējami :
O. Tidemanim, Ventspilī, Tirgoņu ielā 15.
 P. O. B. 35.

Das verpönte Hilfsmatt.

Eine Problemgeschichte v. Heinz Brixl, Wien.

Der wohlhabende Rentier Christian Holub, ein begeisterter Anhänger des königlichen Spieles und eifriger Problemlöser war ein Sonderling im Leben -- wie im Schach. Nur im Kreise einiger auserwählter Freunde, die sein gastliches Junggesellenhaus nicht ungern aufsuchten, spielte er mit Lust und Eifer. Bisweilen konnte er dabei wohl auch etwas ungemütlich werden, wenn es schlecht für ihn auszugehen schien, was ihm seine Freunde aber nicht verübelten, denn sie kannten seine beiden Schwächen: den ausgeprägten Ehrgeiz und das Festhalten an althergebrachten Überlieferungen. Dieser Eigenarten wegen machte er sich im Schachklub sehr unbeliebt, weshalb er sich vom Vereinsleben auch zurückgezogen hatte.

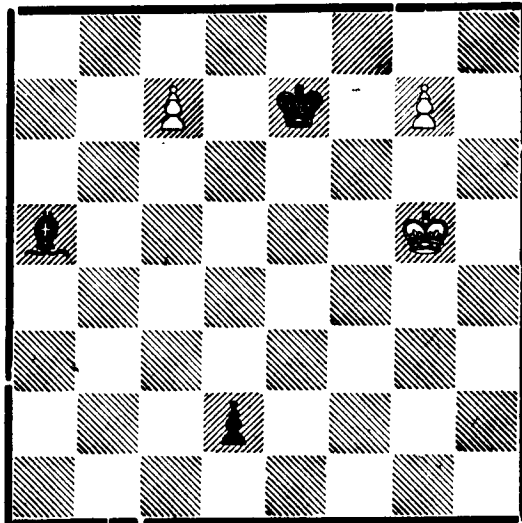
Nach seinem Morgenspaziergang pflegte er sich gemächlich zum Schachbrette zu setzen, um Meisterpartien nachzuspielen oder aus den verschiedenen Schachspalten die Probleme zu studieren, denn gross war seine Freude, fand er seinen Namen in der Löserliste an der Spitze stehend.

Exzentrische Aufgaben, oder gar Märchenschach waren ihm ein besonderes Greuel; hörte er gelegentlich von solchen im Freundeskreise, so platzte er sofort heraus mit einem meckernden höhnischen „he—he“, das Zeichen, dass sein Stimmungsbarometer auf Sturm weise.

Soeben hatte Holub eine schwierige neudeutsche Aufgabe in ihre Atome zerlegt und seiner diebischen Freude über die Entdeckung einer fein verborgenen Nebenlösung durch ein spöttisches „he—he“ Luft gemacht, als er die noch nicht gelesene Sonntagszeitung zufällig von Tisch abstreifte, wobei sie sich, zu Boden fallend,

aufblättert. Beim Aufheben des Blattes erfasste sein Blick das sichtbar gewordene Diagramm und er las vor sich hin:

„Hilfsmatt in 2 Zügen“

und schon entfloß seiner Kehle ein verächtliches „he—he“ mit dem Zusatze „sinnloses Zeug“. Seine Vorliebe für Wenigsteiner aber, sowie die in die Verwandlung ziehenden zwei weissen Bauern lösten diesmal eine unbegreifliche Anziehungskraft aus und erweckten sein Interesse. In Unkenntnis jedoch, dass Schwarz zuerst anziehe, versuchte er vom Diagramm ablesend zuerst mit der einen und dann mit der andern durch die Bauernumwandlung gebildeten weissen Figur zum Ziele zu kommen, doch stets fand der schwarze König ein Fluchtfeld offen. Wütend warf er das Blatt von sich, um hastig die nötigen Steine auf das vor ihm liegende Schachbrett zu stellen. Wieder handhabte er zuerst eine der beiden w. Bauernumwandlungen, stellte bald auf c8, dann versuchend auf g8, der Reihe nach D, T, L und S auf, bis er masslos ergrimmt die Steine vom Brette fegte, dass sie durcheinander prasselten.

Doch nach einer kleinen Weile — vom Löserfieber erfaßt — begann er wieder aufzustellen. „Hilfsmatt“ murmelte er vor sich hin, „da muss wohl Schwarz mit seinem Läufer mithelfen, oder sollte gar der schwarze Bauer in die Verwandlung ziehen?“ Nach einiger Überlegung kam er zur Erkenntnis, dass nach dem ersten Zug von Weiss der nachfolgende Zug von Schwarz mit dem Bauernaufzuge nichts erreiche, da mangels eines zweiten

Zuges (weil er fälschlich mit Weiss anzog!) die neuentstandene Figur, an ihrer Stelle verharrend, ohne Einfluss, sei, was ihn zu dem leisen Ausrufe veranlasste: „he—he, Statistenseele!“ Hierauf begann er, den weissen Bauern c7 aufziehend, die Mithilfe des schw. Läufers auf c7 oder d8 zu versuchen, doch wieder versagte seine bewährte Löserkunst.

Sein weiteres düsteres Grübeln wurde plötzlich durch den Gruss eines eingetretenen Schachfreundes aufgeschreckt, dessen mehrmaliges Anklopfen im Eifer überhört worden war. Vom Hausherrn begrüsst und aufgefordert sich die merkwürdige Aufgabe anzusehen, setzte sich der Gast zum Brette und es gelang ihm schon nach wenigen Minuten die Lösung zu finden, wobei Holub erst gewahr wurde, dass Schwarz zuerst anziehen muss.

Ihrem gemeinsamen Nachforschen gelang es auch hierauf die Anwesenheit des zwecklos erscheinenden Läufers zu begründen und gegen jede Erwartung des Besuchers entschlüpfte dem Munde des konservativen Hausherrn diesmal ein freundliches, gnadenspendendes „he—he.“

Lösung: 1) d1 T, g8 D. 2) Td7, c8 S matt.

Alle Sendungen für die Redaktion und Expedition gehen ausschliesslich an folgende Adresse:

Otto Tiedemann, Ventspili, (Lettland) Kaufstrasse 15.
P. O. B. 35.

Wir suchen zu kaufen oder zu tauschen:

Bachmann: Geistreiche Schachpartien Bd. 2.

Bachmann: Schachjahrbuch 1908.

Kongressbuch Barmen.

Vēstulnieks.

A. B. (Kuivišos), H. C. (Slokā). Pateicos par iesūtījumiem.

J. R. N., J. O. (Budapest), J. P., G. H. D. (Kopenhagen), A. D., J. C., F. J. P., E. P., J. M. und R. S. (Prahā), F. A., G. K. und M. S. (Riga), M. W. Warszawa), J. G. (Bruxelles), R. B. (Erdmannsdorf), E. A. (Bochnia), W. H. (Berlin), L. A. (Miskolc). P. K. und M. W. (Pärnu), S. L. (Lwow), P. K. (Bottrop), Dr. F. S. (Teplitz-Schönau), R. H. (Ludwigshafen) L. W. (Kattowice), J. C. (Cešky Dub), P. H. (Naestved), G. P. L. (Breslau), B. E. Marienwerder), I. G. (Karlovač) Besten Dank.

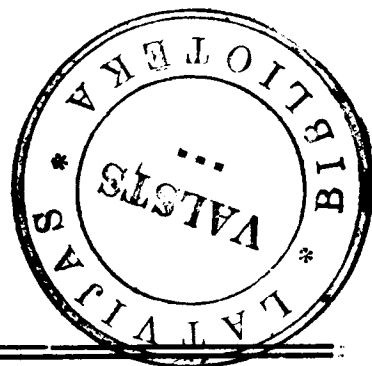
U. L. (Messina) Many thanks for problems.

Regierungsrat J. B. (Graz). Vielen Dank für Ihren interessanten Artikel, der in der nächsten Nummer gebracht wird. Ich nehme an, dass die Widmungsaufgabe noch nirgends veröffentlicht worden ist, so dass ich sie als „Urdruck“ bringen kann.

E. P. (Paris). Merci pour votre excellent probleme.

A. S. (Rīgā). Uzdevumam № 1 vairāki slēdzēji iesūtījuši Jūsu „atrisinājumu“, bet diemžēl šis atrisinājums nav pareizs. Neticu, ka uzdevumam būtu kāds blakus atrisinājums. Līdz šim pareizus atrisinājumus esmu saņēmis tikai no meistara Fr. Apšenieka un no R. Svobordas, Pragā.

Godalgas tiks piespriestas drizumā.

Atbildīgais redaktors-izdevējs:

O. Tīdemans.

Le 8687

Ankündigungen der Redaktion.

„Latvijas Šacha Vēstnesis“

(„Lettländische Schachzeitung“)

erscheint monatlich in Heften von je 16—32 Seiten. Der Bezugspreis beträgt pro Halbjahr für Lettland Ls 6.—, für das Ausland 1.50 amerikanische Dollars.

Alle Sendungen für die Redaktion und Expedition gehen ausschliesslich an folgende Adresse:

Otto Tiedemann, Ventspili, (Lettland) Kaufstrasse 15.
P. O. B. 35.

Wir bitten alle ausländischen Schachzeitungen, sowie auch die grösseren Schachspalten um Austausch, wenn möglich in 2 Exemplaren. Die Redaktion.

Da wir den Umfang unserer Zeitschrift und somit auch den Problemteil zu vergrössern gedenken, so bitten wir alle Herren Komponisten, die uns bisher frdl. ihre Probleme zum Erstabdruck überlassen haben, um weitere Beiträge. Wir wiederholen nochmals, dass wir allen unseren ständigen Mitarbeitern unsere Zeitschrift regelmässig zugehen lassen.

An alle unsere Mitarbeiter ergeht hierdurch die ergebene Bitte, uns ihre Bilder im Ansichtspostkarten-Format gefl. für das Redaktions-Album zu spenden. Eigenhändige Unterschrift auf der Bildseite ist sehr erwünscht.

Unser Redakteur bittet die frdl. Leser, ihm gelegentlich Marken ihres Landes zur Bereicherung seiner, vorläufig noch kleinen, Sammlung zu übermitteln. Zu Gegendiensten in Marken der ehemaligen russischen Randstaaten ist er gern bereit.

Numurs iznācis 20. augustā 1932. g.

Lege